

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Ylönen, Matti; Eskelinen, Teppo

Title: Monikansalliset yritykset, YK ja nationalistinen selittäminen politiikkana

Year: 2021

Version: Published version

Copyright: © 2021 Valtiotieteellinen yhdistys

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Ylönen, M., & Eskelinen, T. (2021, 17.6.2021). Monikansalliset yritykset, YK ja nationalistinen selittäminen politiikkana. *Politiikasta*. <https://politiikasta.fi/monikansalliset-yritykset-yk-ja-nationalistinen-selittaminen-politiikkana/>

Mikä? Arkisto Juttusarjat Videot Tapahtumat Podcastit Toimitus
 Kirjoittajat Kirjoittajaohjeet Politiikasta kouluissa [Suomi](#)

MONIKANSALLISET YRITYKSET, YK JA NATIONALISTINEN SELITTÄMINEN POLITIIKKANA

17.6.2021

📅 17.6.2021 👤 POLITIIKASTA LEHTI 📄 ARTIKKELIT, MATTI YLÖNEN, TEPPO
 ESKELINEN 🗨️ 0

Adli Wohid / Unsplash

Lukuaika: 7 min.

Yhteiskunnallisten ilmiöiden ja ongelmien selittämiseen liittyy aina valintoja. Nationalistisessa selittämisessä syitä etsitään kansallisvaltioiden historiasta ja instituutioista, kun taas kosmopoliittisessa selittämisessä vastauksia haetaan monikansallisista yrityksistä ja globaaleista instituutioista. Selitysmallien asema vaihtelee eri aikoina, mutta emme vielä tarpeeksi ymmärrä, miten nämä selittämisen kamppailut etenevät.

Yhteiskuntatieteissä ajatellaan yleisesti, etteivät yhteiskunnallisten ilmiöiden ja ongelmien selitykset ole koskaan täysin arvoneutraaleja. Kaikkiin ongelmanmäärittelyihin liittyy aina valintoja, joissa on myös poliittisia piirteitä: miten ongelmat kehystetään, mitä instituutioiden pysyvyydestä ja muuttuvuudesta oletetaan, ja miten todellisuuden sosiaalisen rakenteen oletetaan

Matti Ylönen

VTT Matti Ylönen on vieraileva tutkija Tallinnan teknillisen yliopiston Ragnar Nurkse Department on Innovation and Governance -laitoksella. Hän aloitti viime kesänä myös maailmanpolitiikan yliopistonlehtorina Helsingin yliopistossa. Suomalaista julkishallintoa Ylönen tutki viimeksi keväällä 2020 viestintätoimistoalan nousua ja sen yhteiskunnallisia vaikutuksia käsitelleessä tutkimushankkeessa, jonka pohjalta on tekeillä kirja Mona Mannevuon (PhD) sekä Niina Karin kanssa.

Teppo Eskelinen

Teppo Eskelinen, YTT (dos.), työskentelee kehitys yhteistyön maisteriohjelman ma. yliopistonlehtorina Jyväskylän yliopistossa.

Selaa arkistoa

Arviot

demokratia

Euroopan unioni

populismi

Venäjä

Suomi

Retoriikka

Yhdysvallat

Turvallisuuspolitiikka

Tutkimus

Maahanmuutto

ilmastonmuutos

Yliopisto

Media

Eurooppa

Tasa-arvo

Terrorismi

Vaalianalyysit

Ranska

toimivan.

Tieteellistä selittämistä ajatellaan harvemmin politiikkana.

Politiikan tutkimuksen parissa käytetään usein hegemonian käsitettä kuvaamaan, miten ajatustavat luonnollistuvat osaksi niin sanottua arkijärkeä ja miten tätä arkijärkeä haastetaan. Tieteellistä selittämistä on kuitenkin harvemmin ajateltu samalla tavalla politiikkana.

Avaamme tässä tekstissä selittämisen politiikkaa käyttämällä havainnollisena esimerkkinä YK:n suhdetta kansainvälisten yritysten sääntelyyn: mitä tämän agendan muutokset kertovat hegemonisen yhteiskunnallisen selittämisen muutoksista ja siihen kytkeytyvistä valta-asetelmista?

Selittämisen politiikka

Yhteiskuntatieteellinen selittäminen on periaatteessa tietoteorian ja tieteenfilosofian alaan kuuluva kysymys, joka koskee pätevän selityksen kriteerejä. Kuitenkin tietoteorian välineet selittämisen tavan valintaan ovat rajalliset.

Yhteiskunnalliset tapahtumat muodostavat pitkiä kausaaliketjuja, joista on mahdotonta paikantaa viimekätistä selittävää tekijää. Monimutkaisia tapahtumia voidaan tarkastella sinänsä pätevästi monenlaisten käsitteistöjen ja teoreettisten näkökulmien kautta. Maailmaa on välttämätöntä yksinkertaistaa ja monia yksinkertaistavia oletuksia voidaan tehdä sinänsä hyvin perustein. Tällaiset valinnat ovat aina potentiaalisesti poliittisia.

Lisäksi tieteelliset selitysmallit ovat tyypillisesti itseään vahvistavia, kuten jo **Thomas Kuhn** esitti klassisessa paradigmateoriassaan. ”Puhtaita” havaintoja ei ole, vaan havainnot ovat aina teoreettisten taustaoletusten ohjaamia – ja havaintoja tyypillisesti tulkitaan niitä ohjaavan teorian vahvistuksina.

Teorian vaikutus havaintoihin on tieteellisen selittämisen piirre eikä epätieteellisyyden merkki: on kuitenkin tärkeää huomata, että sinänsä johdonmukaisiin selitysmalleihin voi sisältyä oletuksia, jotka ohjaavat kuin itsestään poliittisia johtopäätöksiä johonkin tiettyyn suuntaan.

Maailmaa on välttämätöntä yksinkertaistaa ja monia yksinkertaistavia oletuksia voidaan tehdä sinänsä hyvin perustein. Tällaiset valinnat ovat aina potentiaalisesti poliittisia.

Kuhnin mukaan paradigma muodostaa eräänlaisen itseään vahvistavan kierteen, ainakin kunnes se ajautuu merkittävän teoriaan sopimattoman ongelman äärelle. Yhteiskuntatieteessä ne voivat olla esimerkiksi hegemonisen lähestymistavan sivuuttamia näkökulmia. Yhteiskunnallisten ilmiöiden ymmärtämiseksi onkin tärkeää osata lukea itseään vahvistavaa paradigmaa ja sen haastajia nimenomaan kamppailuna.

Erityisesti maailmanpolitiikassa selitysmallit ovat sikälikin konkreettisesti poliittisia,

talous

Tulevat tapahtumat

Politiikasta webinar: Political imaginaries of climate change

elokuu 25 | 12:00-14:00

[Näytä kaikki Tapahtumat](#)

Uusimmat podcastit

Track Name	Play Count
Politiikasta - Koronavuosi kulttuurialan ...	10
Politiikasta - Koronavuosi kulttuurialan ...	10
Politiikasta - Koronavuosi kulttuurialan ...	59
Politiikasta - Koronavuosi kulttuurialan ...	67
Politiikasta - Koronavuosi kulttuurialan ...	79
Politiikasta - Politiikasta taidetta: Ei saa...	85
Politiikasta - Meempolitiikkaa - SAAR...	157
Politiikasta - Vaippahanke - hoivan ke...	159
Politiikasta - Gender Ideologia ja poliitt...	276

Latest tracks by [Politiikasta](#)

[Cookie policy](#)

että ne saavat institutionalisoituja muotoja. Kyse ei siis ole ainoastaan selitysmallien hegemoniasta vaan siitä, miten johonkin selitysmalliin nojaavat organisaatiot syntyvät ja käyttävät valtaa.

Maailmanpolitiikassa toimii aina organisaatioita, joiden itseymmärretty toiminnan tarkoitus on heijastumaa hegemonisesta selitysmallista. Organisaatioihin ”betonoitunut” arkijärki on itseään vahvistavaa, aivan kuten tieteelliset paradigminkin. Poliitikassa olisikin tutkittava enemmän sitä, miten selitysmallit betonoituvat instituutioihin, miten ne toimivat instituutioissa ja miten instituutioiden tasolla ja sisällä käydään kamppailua selittämisestä.

Kehitysgenda ja nationalistinen selittäminen

Havainnollinen esimerkki tästä selittämisen poliittisuudesta on kiista nationalistisen ja kosmopoliittisen selittämisen välillä. Nationalistinen selittäminen, englanniksi *explanatory nationalism*, tarkoittaa taipumusta etsiä kansalliseen tasoon palautuvia selityksiä havaituille yhteiskunnallisille ongelmille ja ilmiöille. Esimerkiksi kun kysytään, miksi laajamittaista köyhyyttä tai poliittista epävakautta esiintyy, nationalistinen selittäminen etsii automaattisesti syytä paikallisista instituutioista, valinnoista ja historiasta ja sivuuttaa kansallisvaltion instituutiot ylittävät vaikutukset, prosessit ja valta-asetelmat.

Vastaavasti kosmopoliittinen selittäminen, *explanatory cosmopolitanism*, lähtee siitä, että selityksiä haetaan valtion ulkopuolisista tekijöistä: monikansallisista toimijoista, globaaleista instituutioista ja kaikkiin vaikuttavasta maailmanjärjestelmästä.

Nationalistiselle selittämiselle kansallisvaltiot ovat luonnollisia ja ensisijaisia sosiaalisen todellisuuden yksikköjä ja toimijoita. Valtiokeskeisen selitysmallin takia ongelmien selittävät tekijät esiintyvät sen piirissä, kun taas moniulotteisen globaalin vuorovaikutuksen seurauksiin suhtaudutaan ”ulkoisina shokkeina”.

Kun kysytään, miksi köyhyyttä tai poliittista epävakautta esiintyy, nationalistinen selittäminen etsii automaattisesti syytä paikallisista instituutioista, valinnoista ja historiasta ja sivuuttaa kansallisvaltion instituutiot ylittävät vaikutukset, prosessit ja valta-asetelmat.

Kuten yhteiskuntatieteellisessä selittämisessä yleensäkin, kiista nationalistisen ja kosmopoliittisen selittämisen välillä ei ratkea pelkän hyvän tieteellisen käytännön välinein. Selitysmallien lähtökohdat ovat metateoreettisia valintoja, jotka eivät ole suoraan empiirisesti kumottavissa. Kyse on politiikasta laajassa mielessä ymmärrettynä: selitysmallit heijastavat hegemonisia ideoita ja myös erilaisia intressejä.

Globaali kehitysgenda on hyvä esimerkki. Siihen kuuluvat perinteisesti kysymykset taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä ja äärimmäisestä köyhyydestä. Myöhemmässä vaiheessa entistä selvemmin myös ympäristökysymykset ovat tulleet mukaan. Kehitysgenda on YK:n toiminnan

ytimestä ja sillä yleisesti on laaja ja varsin vakaa kannatus.

Politiikan kehystäminen agendan kannatuksen kautta jättää kuitenkin näkyvistä, että selitysmallista riippuen tuloksena voi olla hyvinkin erilaisia politiikkatoimia. Keskeinen jakolinja kulkee nationalistisen ja kosmopoliittisen selittämisen välillä.

On mielenkiintoista, ettei globaalin keskinäisriippuvuuden kasvu ole lopettanut nationalistista selittämistä. Jotkut viimeaikaiset suuntaukset ovat myös vahvistaneet ajatusta kansallisvaltioista yhteiskunta-analyysin luonnollisina perusyksikköinä. Esimerkistä käy yleistynyt taipumus pyrkiä politiikkatavoitteisiin luomalla erilaisia suoriutumisindekattoreita ja pisteyttämällä maita niiden pohjalta.

Myös kansainväliset menestyskirjat ruokkivat tätä ajattelutapaa, keskeisenä esimerkkinä **Daron Acemoglu**n ja **James A. Robinsonin** Suomessakin laajaa huomiota kerännyt *Miksi maat kaatuvat*. Nationalistista selittämistä on kritisoitu paljon, mutta usein kritiikin kärkenä on moraalinen mukavuudenhalu. Tämä tarkoittaa ajatusta siitä, että länsimaisen ihmisen on helpottavaa ajatella maailman suurten ongelmien johtuvan muiden maiden paikallisista syistä. Vähemmän on analysoitu nationalistista selittämistä politiikkana ja hegemoniakamppailuna.

Monikansalliset yritykset politiikan agendalla

Monikansallisten yritysten sääntelyn politiikan kentän lähtökohdat ovat muuttuneet vuosikymmenten saatossa runsaasti. Voidaan paikantaa kolme historiallista vaihetta: ensimmäinen on monikansallisten yritysten tunnistaminen yhteiskunnallisten ongelmien mahdollisena lähteenä, toinen on selitysnationalistinen käänne ja kolmas on suuryritysten uuden kritiikin aika.

Ensimmäinen vaihe muodostui yleisemmän kehitysagendan vahvistumisen myötä 1970-luvulla. Tällöin globaalin talousjärjestelmän perusteista käytiin aktiivista debattia ja globaalin Etelän maat pyrkivät aktiivisesti vaikuttamaan kehitysagendaan erityisesti niin sanotun uuden kansainvälisen talousjärjestyksen kautta. Tämä debatti institutionalisoitui YK:n puitteissa erityisesti Latinalaisen Amerikan ja Karibian komission toiminnassa.

Samaan aikaan julkaistiin useita vaikutusvaltaisia kirjoja, jotka käsittelivät monikansallisten yritysten valtaa, esimerkiksi alan klassikkokirjallisuuteen lukeutuvat **Jacques Servan-Schreiberin** (1968) *Le Defi Americain* (*The American Challenge*), **Kari Polanyi-Levittin** (1970) *Silent Surrender* ja **Richard Barnetin** ja **Ronald Müllerin** *The Global Reach* (1974). Tätä yhteiskunnallista ilmapiiriä muokkasi myös merkittävä lahjusskandaali yhdysvaltalaisen ITT-yhtiön ympärillä. Skandaali pakotti valtiot ja YK:n reagoimaan monikansallisten yritysten valtaan, joka muovautui entistä vahvemmin osaksi kansainvälisen politiikan kysymyksenasetteluja.

Monikansallisten yritysten säätely institutionalisoitiin osaksi YK:n toimintoja. Ensimmäisenä [luotiin korkean tason asiantuntijakomissio](#) tutkimaan

monikansallisten yritysten toimintaa ja vaikutuksia kehittyvissä maissa. Komission tuottama raportti korosti tarvetta yritysten kansainväliseen sääntelyyn erityisesti globaalia Etelää koskevien vaikutusten takia.

UNCTC:n toiminnassa näkyy myös paradigman toiminta: tehokkaasti toimiva instituutio vahvistaa niitä selittämisen malleja, jotka muodostavat sen institutionaalisen olemassaolon perustan.

Lopulta YK päätti perustaa monikansallisten yritysten komission UNCTC:n, joka aloitti toimintansa itsenäisenä YK-elimenä 1975. Itsenäisen toimintakykynsä ja osaamisvetoisten rekrytointiensä johdosta siitä tuli tehokas ja vaikutusvaltainen. UNCTC oli myös organisaationa politiikkatavoitteiltaan kunnianhimoinen. Esimerkiksi sen esittämät avaukset tiedonjakamisesta ja avoimuudesta olivat selvästi aikaansa edellä.

UNCTC:n toiminnassa näkyy myös paradigman toiminta: tehokkaasti toimiva instituutio vahvistaa niitä selittämisen malleja, jotka muodostavat sen institutionaalisen olemassaolon perustan. Olennaista oli UNCTC:n riittävä institutionaalinen valta ja arvostus. Komissio esimerkiksi raportoi suoraan YK:n pääsihteerille.

Monikansallisten yritysten sääntelyn agenda kansainvälisessä politiikassa syntyi siis tietyssä poliittisessa ilmapiirissä YK:n toiminnan ympärille rakentuneina polkuriippuvuuksina sekä reaktiona laukaisevaan tapahtumaan. On luultavaa, että selitysmallin institutionalisoituminen edellytti kaikkia näitä tekijöitä. Tuloksena oli institutionaalinen rakenne, joka johti perustamaan kehityshaasteiden selitykset kosmopolittisiin selitysmalleihin, kun monikansallisten yritysten toiminnan vahingollisuutta ja sääntelytarpeita pyrittiin erityisesti tutkimaan.

Nationalistinen selittäminen vahvistuu

1980-luvulla monikansallisia yrityksiä koskevassa YK-politiikassa tapahtui käänne päinvastaiseen suuntaan, liittyen suoraan selittämisen hegemonian muutoksiin. Taustalla oli jälleen yleinen poliittisen ilmapiirin muutos. 1970–80-luvun taitteessa oli vahvistunut silloiseen Yhdysvaltain presidentti **Ronald Reaganiin** ja Iso-Britannian pääministeri **Margaret Thatcheriin** henkilöitynyt markkinoiden tehokkuutta korostava ajatustapa.

Asiaan vaikuttivat korkean työttömyyden ja korkean inflaation muovaama henkinen maaperä ja valtion sääntelyyn negatiivisesti suhtautuneiden julkisen valinnan teorian ja oikeustaloustieteen kaltaisten tutkimussuuntausten kasvanut suosio. Yhteiskunnallisessa keskustelussa alkoivat näin korostua ajatukset byrokratian, sääntelyn ja yleisemmin valtiollisen toiminnan tehottomuudesta, ja syytä erilaisille ongelmille alettiin etsiä ylisääntelystä ja hintojen vääristymisestä.

Tässä ilmapiirissä Latinalaisen Amerikan vuonna 1982 alkanut velkakriisi laukaisi merkittäviä muutoksia YK-järjestelmässä. Velkakriisi vaati akuuttia reagointia, mikä korosti politiikkavalintojen merkitystä. Velkakriisin olisi voitu nähdä johtuvan

esimerkiksi epäoikeudenmukaisten kauppajärjestelyjen tai Yhdysvaltojen korkopolitiikan aiheuttamana ongelmana.

Ajatuksena oli suunnata huomio globaalin Etelän maiden ongelmien korjaamisessa niiden sisäisiin reformeihin: budjettikuriin, markkinahinnoitteluun ja hyvään hallintoon.

Reaganin hallinto Yhdysvalloissa reagoi kuitenkin aloittamalla YK-järjestelmän institutionaalisen reformin, jossa vahvistettiin Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuuttarahastoa IMF:ää. Näiden instituutioiden kautta pyrittiin sanelemaan rakennesopeutusohjelmia köyhille ja velkaantuneille maille. Ajatuksena oli suunnata huomio globaalin Etelän maiden ongelmien korjaamisessa niiden sisäisiin reformeihin: budjettikuriin, markkinahinnoitteluun ja hyvään hallintoon.

Hieman myöhemmin myös UNCTC:n toiminta ajettiin alas. Virallisesti taustalla oli YK:n kauppaja- ja kehityskonferenssi UNCTAD:in ja UNCTC:n yhdistyminen, mutta käytännössä se johti UNCTC:n lopettamiseen. Tämän jälkeen YK-järjestelmässä ei enää ollut instituutiota, joiden mandaattiin ylikansallisten yhtiöiden valta ja sääntelyn tarve olisivat vastaavalla tavalla kuuluneet.

UNCTAD ei keskittynyt yhtiöihin aktiivisina toimijoina vaan tarkasteli aihepiiriä enemmän suorien sijoitusten näkökulmasta. Järjestelmään näin rakentui systemaattinen selitysnationalistinen taipumus ja taipumus sivuuttaa monikansallisten yritysten rooli.

Velkakriisin olisi voitu nähdä johtuvan esimerkiksi epäoikeudenmukaisten kauppajärjestelyjen tai Yhdysvaltojen korkopolitiikan aiheuttamana ongelmana.

Selitysnationalismi voimisti entisestään taloustieteessä. Sen liepeillä suosiota kasvatti niin sanottu institutionaalinen teoria, jossa taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia selitetään valtion keskeisten instituutioiden laadulla. Kun etsittiin vastauksia kysymyksiin, miksi jotkut valtiot olivat köyhiä ja toiset rikkaita, analyysi kohdistui entistä useammin valtioiden vertailuun: miten esimerkiksi omistus- ja markkinainstituutiot ja hallinnon läpinäkyvyys toimivat eri maissa.

Tällaisessa selittämisen tavassa omaksutaan lähtökohta, jossa valtiot ovat sosiaalisen todellisuuden itsestään selviä perusyksiköitä siinä, missä yritykset näyttävät ainoastaan markkinatoimijoilta. Kansainvälisen kehityspolitiikan keskittyminen markkinoihin ja hyvään hallintoon vahvisti valtiokeskeistä selitystä, mikä puolestaan vahvisti valtiokeskeistä korjaavaa politiikka.

Selitysnationalismi voimisti entisestään taloustieteessä.

Kyse ei ollut ainoastaan hegemonian muutoksista kulttuurisessa mielessä, vaan kansainvälisen politiikan instituutioiden ja niiden mandaattien muutoksista niin, että selitysnationalismi muodostui lähtökohdaksi. Jälleen käännteessä on nähtävissä poliittisen ilmapiirin, polkuriippuvuuksien ja laukaisevan tapahtuman yhteisvaikutus, joiden voidaan olettaa olleen välttämättömiä selittämisen institutionaalisen käänteen kannalta.

Riittämättömiä haasteita?

Viime aikoina nationalistiseen selittämiseen sitoutuneet instituutiot ovat kohdanneet paljon haasteita. Vuosituhannen vaihteen yhteiskunnallinen liikehdintä pyrki saamaan globaalin epäoikeudenmukaisuuden jälleen vahvemmin näkyviin. Kansainvälisen kaupan rakenteita ja velkakriisiä kohdeltiin liikkeen parissa nimenomaan globaalin tason ongelmina, joihin vaadittiin ratkaisuksi globaalia sääntelyä ja verotusta.

Myös suuryritysten valta oli paljon esillä sekä kansalaisliikkeiden että toimittaja-aktivisti **Naomi Kleinin** *No Logon* kaltaisten vaikutusvaltaisten kirjojen ansiosta. Laukaisevia tekijöitä ja ilmapiiriin uudelleen muuttumisen potentiaalia siis oli.

Vuosituhannen vaihteen yhteiskunnallinen liikehdintä pyrki saamaan globaalin epäoikeudenmukaisuuden jälleen vahvemmin näkyviin.

Kosmopoliittiset selitysmallit eivät kuitenkaan vastaavalla tavalla betonoituneet kansainvälisen politiikan instituutioihin, vaan nationalistinen selittäminen onnistui säilyttämään asemiaan. Toisaalta monikansallisten yritysten vallan kritiikkiä on myös käännetty *mahdollisuuspuheeksi*, joka korostaa ajatusta vastuullisesta yrityskansalaisuudesta. Yritysten toimijuus ja valta siis periaatteessa tunnustetaan, mutta ongelmien selitykset säilyvät kansallisina.

Monikansalliset yritykset ovat näin saaneet asemaa poliittisen agendan määrittelijöinä. Olisi olennaista tutkia, mitkä tekijät ovat aiheuttaneet tämän viimeisimmän vaiheen. Yksi mahdollisuus on pohtia yllä tarjoamaamme analyttistä kehikkoa ja pohtia, miten nämä tekijät ovat toteutuneet tai olleet toteutumatta 2000-luvun kansainvälisessä politiikassa. Miten yleinen ilmapiiri, institutionaaliset polkuriippuvuudet tai vaikkapa jokin laukaiseva tapahtuma ovat vaikuttaneet monikansallisten yritysten nykyiseen asemaan?

Kohti tarkempaa selittämisen politiikan analyysia

Yllä on esitetty hyvin tiivis ja tyypitelty, väistämättä yksinkertaistettu historiakatsaus YK:n monikansallisia yrityksiä koskevaan politiikkaan. Sen tarkoitus ei olekaan olla varsinaista historiankirjoitusta, vaan keskeisten käännteiden ja analyttisten työkalujen paikantamista. Ennen kaikkea tavoitteena on ollut havainnollistaa, että yhteiskunnallinen selittäminen on poliittinen kysymys myös institutionaalisessa mielessä.

Nationalistisessa selittämisessä sivuutetaan monet ylikansallisten toimijoiden valtaan perustuvat kysymykset ja ongelmat.

Kansallisvaltiot on helppo olettaa politiikan perusyksiköiksi, jolloin selityksiä globaaleihin ongelmiin ryhdytään etsimään valtioiden organisaatiosta. Vaikka näin voidaan tuottaa sinänsä päteviä selityksiä ja johdonmukaisia

politiikkasuosituksia, nationalistisessa selittämisessä sivuutetaan monet ylikansallisten toimijoiden valtaan perustuvat kysymykset ja ongelmat.

Politiikan tutkimuksessa olisi syytä tunnistaa laajemminkin selitysmallit metateoreettisina oletuksina, mikä tarkoittaa, ettei niitä voi kumota tavanomaisen empirian keinoin. Hegemonia-analyysissä olisi tarpeen tunnistaa myös, miten erilaiset ajatustavat institutionalisoituvat, miten institutionalisoituminen ylläpitää tietynlaisten selitysrakenteiden valtaa ja minkälaiset tekijät voivat muuttaa näitä instituutioita.

Teksti perustuu [kirjoittajien artikkeliin](#) ”The politics of explanatory nationalism and the Evolution of the United Nations Agenda on Multinational Enterprises” (2020).

Teppo Eskelinen, YTT (dos.), työskentelee kehitysyhteistyön maisteriohjelman ma. yliopistonlehtorina Jyväskylän yliopistossa.

VTT Matti Ylönen on vieraileva tutkija Tallinnan teknillisen yliopiston Ragnar Nurkse Department on Innovation and Governance -laitoksella. Hän aloitti viime kesänä myös maailmanpolitiikan yliopistonlehtorina Helsingin yliopistossa.

Jaa tämä:

Lue myös nämä:

Politiikkapuheesta on matkaa politiikan tutkimukseen
30.7.2014

Kuka kommentoi politiikkaa?
16.4.2012

Millainen asema taloustieteellä on nyky-yhteiskunnan hallinnassa?
13.6.2018

KEHITYSPOLITIIKKA, KEHITYSYHTEISTYÖ, MONIKANSALLISET YRITYKSET, VALTIOT

Jätä kommentti

Sähköpostiosoitettasi ei julkaista.

Kommentti

Nimi *

Sähköposti *

Verkkosivu

- Tallenna nimeni, sähköpostiosoitteeni ja verkkosivusto tällä selaimella.
- Ilmoita sähköpostilla tulevista kommentteista.
- Ilmoita sähköpostilla uusista postauksista.

Lähetä kommentti

Seuraa meitä Facebookissa

Seuraa meitä

Seuraa meitä Twitterissä

Twiiitit käyttäjältä @Politiikasta_fi

Politiikasta
@Politiikasta_fi

Kuvataiteessa kuluneen vuoden aikana haasteena on ollut se, että näyttelyitä on jouduttu perumaan tai siirtämään tulevaan. Toisaalta poikkeusvuosi on kasvattanut yksityishenkilöiden tekemien taideostojen määrää. @Katja_Tukiainen @hillaokkonen politiikasta.fi/politiikasta-t...

Politiikasta taidetta-podcast: At...
Koronavuosi kulttuurialan silmin -s...
politiikasta.fi

4 h

Upota

Näytä Twitterissä

Meistä

- [Etusivu](#)
- [Mikä?](#)
- [Arkisto](#)
- [Videot](#)
- [Tapahtumat](#)
- [Podcastit](#)
- [Toimitus](#)
- [Kirjoittajat](#)
- [Politiikasta kouluissa](#)
- [Terms & Privacy Policy](#)

Onko sinulla kysyttävää?

[Ota yhteyttä](#)

@ Politiikasta.fi ISSN 2323-7090